

Читам, па шта? у III₄

„Роња, разбојничка кћи“, Астрид Линдгрен

Пријатеље треба чувати

Ово је прича о девојчици Роњи, разбојничкој кћери и њеном животу у Матисовој тврђави. Она се родила једне олујне ноћи када је муња пресекла дворац на пола и створила паклену провалију.

Роња је радознала девојчица која дане проводи у шуми. Њен најбољи пријатељ је Бирк. И поред тога што је он син Борка, вође супарничке групе, они су веома добри пријатељи. Заједно пролазе кроз многе авантуре. Њих двоје су чак побегли од куће, када су им родитељи забранили да се друже и цело пролеће и лето провели у медвеђој пећини. Поред родитеља, њима прети опасност и од харпија и сивих баука. Ту су и бузуљци, који причају бебећим језиком и живе испод земље.

Један од омиљених делова књиге ми је онај када се Роњи заглавила нога у рупи, у снегу, па су бузуљци од њеног стопала направили љуљашку за своју бебу. И поред много мука, Роња и Бирк су успели да помире своје родитеље, али на њихову жалост саопштавају им да не желе да буду разбојници.

Ову књигу бих препоручила свим дечацима и девојчицама, јер из ње можемо да видимо да су могућа пријатељства између њих. Пријатеље треба чувати, помагати им и увек бити уз њих.

Анастасија Степановић III₄

„Чика Фјодор, пас и мачка“, Едуард Успенски

Немојте бежати од куће

У овом роману је описан живот једног дечака. Њега су звали чика Фјодор зато што је био превише озбиљан. Волео је животиње, а његова мама не. Једног дана, док је силазио низ степенице своје зграде, наишао је на мачка који седи и гледа кроз прозор. То није био обичан мачак. То је био мачак који говори. Фјодор је одвео мачка у стан. Када је то видела његова мама, рекла је да не жели животиње у стану. Дечаку се то није свидело и одлучио је да оде од куће заједно са мачком. Упутили су се у село Јоргутовац. Наишли су на пса који је пожелео да пође са њима. Мачку није било право, али су, ипак, повели пса са собом. Нашли су кућу у коју су се уселили. Пронашли су и ковчег са благом. Дечак је од тих пара купио трактор Тр-Тр Митју, мачак Морнаревић је изнајмио Мурку како би имао млеко, а пас Шарик је купио пушку како би постао ловац. Њих троје често упадају у смешне ситуације.

Мени се највише допао део када је крава Мурка пасла по пољу хмеља, па се напила, а од њеног млека су се напили поштар Пећкин и мачак Морнаревић. Свидео ми се и део где мачак учи чавчицу Грабљивицу да када неко куца на врата, она пита „Ко је то?“. Роман има срећан крај јер родитељи проналазе дечака Фјодора у тренутку када је он болестан и воде га кући, а са њима иде и чавчица. Пас и мачак остају на селу јер им такав живот више одговара.

Многа деца као и чика Фјодор желе да имају кућног љубимца, али им родитељи не дозвољавају. Мој савет им је да никако не беже од куће. Свима бих препоручила да прочитају ову књигу и погледају цртани филм који је по њој направљен јер ће им се много свидети.

Анастасија Степановић III₄

„Кога се тиче како живе приче“, Дејан Алексић

Важно је читати и уживати у свакој написаној реченици

У овој књизи Дејана Алексића на шаљив и занимљив начин описан је живот прича. Приче су као и људи, има их разних. Неке су размажене, неке досадне, неке празне, а неке плашљиве.

Највише су ми се допале приче: „О једној размаженој причи“, „Ко чита не скита“, „Празна прича“ и „Господин зид“.

„Ко чита не скита“ је прича о једном вуку који за себе мисли да је једна велика незналица. Захваљујући једној буви која живи у његовом крзну сазнаје за књиге, које када их читамо, лече од незнања. Тако је вук пожелео да научи да чита.

„Празна прича“ је прича која нема ништа од онога што би свака прича морала да има. Ова прича је празна и њој је у помоћ притекао један доктор. Он је причи испричао да је као мали имао једног плишаног меду којег је нажалост изгубио. Празној причи је било жао, па је одлучила да постане прича о дечаку и његовом меди, али са срећним крајем. И тако она више није била празна.

„Господин Зид“ је прича о зиду који је тужан јер не зна да чита. Молио је једну огласну таблу да га научи да чита, али је она то одбила јер зиду не би било пријатно да прочита шта све пише на њему. Једнога дана, један сликар је пожелео да од ружног зида направи право уметничко дело. Он је у томе успео. Зиду су се многи дивили, али је он и даље био тужан зато што још увек није научио да чита.

„Размажена прича“ захтева од писца да из ње избаци главног лика, вука. Она се стално жали на његове буве. Захтева да се све тачке и зарези из ње обришу зато што је подсећају на њих.

Ову књигу бих препоручила свима јер је веома занимљива. Читајући је сазнајемо како настају и живе приче и колико је важно читати и уживати у свакој написаној реченици.

Анастасија Степановић III₄

„Роња, разбојничка кћи“, Астрид Линдгрен

Међу разбојницима постоји племенитост и љубав

Овог пута желим да те упознам са једним узбудљивим романом, моје, сада већ омиљене књижевнице, Астрид Линдгред. За почетак, упозорићу те да ћеш лако ући у њен свет али ћеш тешко изаћи из њега. Можда чак нећеш чути ни маму када те зове, пети пут на ручак. Или нећеш ни осећати глад јер ћеш желети да прочиташ још само једну главу, па још једну и још једну.

Нећу ти рећи баш све о чему се ради да ти не покварим ужитак, али ћу ти рећи да док главни лик ове књиге Роња иде у неустрашиве авантуре, са њом хтео, не хтео, идеш и ти.

Роњин живот започиње међу разбојницима јер је ћерка вође разбојника и то једног од две главне разбојничке банде. Она је девојчица која не познаје страх јер је и рођена у страшној ноћи када су пуцали громови. Кроз своје догодовштине повешће те да упознаш најчуднија митска бића као што су харпије, сиви бауци и гузуљци, али и једно њој посебно драго људско биће – њеног најбољег пријатеља Бирка, сина вође супарничке разбојничке банде са којим јој је било забрањено да се дружи. Међутим, њихово пријатељство је било јаче од свих забрана и зато одлучују да побегну од завађених страна и преселе се у пећину. Заједно са њима и ти ћеш научити сваки део страшне Матисове шуме, али пази, у њој смеш све, само никако да се плашиш! Ова шума је само за храбре. Истраживаћете заједно Матисове тврђаву, коју је гром поделио на пола и у чијој једној половини живи Матис, Роњин тата, а друга је постала Боркино утврђење. Замислите то, два најљућа непријатеља су уједно и комшије. Проучићеш до детаља како разбојници живе, чиме се баве и какве им опасне авантуре и догађаји свакодневно куцају на врата.

За мене је ова књига била права авантура и могу рећи да сам заиста имала осећај да сам и ја у њој. Уживала сам у откривању разбојника, чудних створења и дивила се Роњиној храбрости. Чак сам се неколико пута упитала како би се Роња суочила са стварима од којих се ја бојим, па сам је помало глумила. Свиђа ми се и то што је својеглава, упорна, а при том и изузетно праведна. Мислим да ће ми од сада Роња бити узор јер када сам је упознала кроз ову књигу, пожелела сам да је сви у мом одељењу и породици прочитају и забаве се као и ја. На крају, оно што је мени било најлепше у овој књизи јесте то што сам дознала да и међу разбојницима постоји племенитост и љубав. И да та љубав може сломити чак и онај тврди камени оклоп око разбојничког срца. Она баш као и Роња не признаје границе и забране.

Анђела Арменко III

„Чика Фјодор, пас и мачка“, Едуард Успенски

Живот је лепши, забавнији и испуњенији уз другаре

Врло често родитељи мисле да је деци довољна храна, одећа, играчке и телевизор да би била срећна. А заправо оно што нама највише треба јесте пажња и неко са ким ћемо да се играмо, причамо и имамо авантуре. У роману „Чика Фјодор, пас и мачка“, коју је написао Едуард Успенски, управо се ради о једном таквом дечаку, коме је недостајало друштво, али који је храбро узео ствар у своје руке и решио проблем.

Иако име Чика Фјодор звучи као да се ради о неком старијем човеку, то је заправо име овог дечака. Он је био усамљени јединац коме су тата и мама били стално заузети и нису имали времена за њега. Зато се углавном много досађивао и деловао не баш тако срећно. Тако је било све док се једног дана није појавио мачак који говори. Одмах су постали другари и Фјодор је коначно добио све што му треба да би био срећан. Међутим, ту његову срећу покварила је мама која није хтела ни да чује за животињу у кући и зато је дечак решио да са мачором Морнаревићем напусти дом и да оду да живе на селу. Тамо им се придружује и пас Шарик који такође говори и њих тројица постају тим који заједно проживљава многе забавне ситуације.

Мени су приче у овој књизи биле јако смешне. Издвојила бих ону када блесави Шарик спасава дабра да се не удави, или када знатижељни поштар Пећкин полуди од млека које изазива певање и које је дала крава Мурка када се напаса неке чудне биљке. Смешно је било и када им је управо Мурка појела завесе и столњак. А опет ту је и она прича када уместо горива трактору Тр-Тр Митји дају да једе људску храну. Заправо, кад боље размислим, ова књига је пуна смешних ситуација.

Иако је написана на јако духовит начин и заиста ме је засмејавала сваким поглављем, на мене је ова књига оставила јак утисак јер говори о једној великој истини коју могу потврдити из сопственог искуства, а то је да је живот лепши, забавнији и испуњенији уз другаре, нарочито ако је то крзнени пријатељ!

Анђела Арменко III

„Кога се тиче како живе приче“, Дејан Алексић

Забавни свет прича

Хтела бих са вама да поделим утиске о једној јако занимљиво написаној књизи по имену „Кога се тиче како живе приче“ коју је написао дечији писац Дејан Алексић.

Не знам да ли је писац хтео да пише о причама или можда о нечему другом, али његове приче су у овој књизи оживеле и почеле да му се обраћају. То ми је у исто време и најзанимљивије, јер је књига потпуно другачија од свега што сам до сада читала.

Све те приче о којима писац пише су уједно и главни ликови у књизи који се препиру, жале, свађају, па чак и беже из књиге. Због тога се писац увек нађе у некој смешној ситуацији где прича почне њему да се збива, збуни га и то ми је било посебно узбудљиво. Док сам је читала, смејала сам се наглас, па можете закључити колико је била смешна.

Могу да се кладим да ће ове приче заинтересовати свакога ко их буде читао. Зато их препоручујем свима који кажу да мрзе да читају јер ће им ова књига променити мишљење. Ово заиста није обична књига, нити лектира, већ један потпуно другачији свет у коме можете да чујете и другу страну, а то је како се приче осећају. Овде вам саме приче причају своје приче.

Када сам заронила у овај њихов свет, нисам желела да изађем из њега. Пожелела сам да и ја postanем писац и да и моје приче оживе и забављају ме. Мислим да бих ја са њима изашла на крај. Ево, још увек маштам о томе и зато сам и ја почела да пишем.

Можда баш сада, док читаш ово, моја прича оживи и каже ти: Хеј, а шта ти сада чекаш? Брзо набави „Кога се тиче како живе приче“ и крени са нама на овај забаван пут!

Анђела Арменко Ш₄

Андрија Лунић Ш₄

„Чика Фјодор пас и мачка“, Едуард Успенски

Чика Фјодор као Доктор Дулитл

Писац је описао доживљаје дечака Фјодора и домаћих животиња, пса Шарика и мачка Морнаревића. Њихови доживљаји су ме насмејали и током читања нисам могао да се одвојим од књиге.

Дечак Фјодор је због превелике љубави према животињама побегао од куће. У својој авантури упознао је вредног и паметног мачка Морнаревића, као и уплашеног пса Шарика, који сања да буде битан лик у књизи. Кроз њихов живот појављују се и споредни ликови, родитељи Фјодора, поштар Пећкин, крава Мурка, теле Гавро, професор Сјомин. Сви они су се међусобно пронашли и отпочели заједнички живот.

У књизи све животиње могу да разговарају као људи, што чини причу маштовитом и занимљивијом.

Читајући књигу пожелео сам да и ја имам кућне љубимце. Љубав према животињама ме чини срећним и делује инспиративно на мене. За мене чика Фјодор је Доктор Дулитл два.

Препоручујем деци и њиховим родитељима да прочитају овај роман. Деца ће разумети колико је леп живот са животињама, а одрасли ће схватити зашто деца желе да имају кућне љубимце.

Милутин Пушица III

„Кога се тиче како живе приче“, Дејан Алексић

Чудне приче

Писац Дејан Алексић је у својој књизи описао шта раде његове приче када остану саме, након што их ми деца, оставимо на полицама. Тада се дешавају занимљиве ствари и приче живе тајне животе.

Поједине приче би замениле своје главне јунаке, неке би побегле из књига, док би друге измениле свој почетак или крај. Писац је описао живот размажених, празних, алергичних, истих и прича које зевају, а књигу завршава причом без краја и крајем без приче. Ту оставља могућност деци да сама доврше књигу, на начин како им се свиђа.

Све приче у књизи су чудне и поучне на свој начин. Понашају се као људи и то ми је чудно, али сам из њих научио како настају приче и целе књиге. Највише ми се допала прича која чита када вири кроз рупу, јер подсећа на чоколадне крофне које обожавам највише на свету.

Препоручи бих деци да читају ову књигу јер ће се смејати и забављати уз њу и осећаће се као да учествују у авантурама необичних прича, што се и мени десило.

Милутин Пушица III

„Роња разбојничка кћи“, Астрид Линдгрен

Књига за децу и родитеље

Писац је описао авантуре девојчице Роње која живи у зачараној и дивљој шуми, пуној разбојника којима је шеф њен отац. Роњин свакодневни живот је необичан за децу, јер живи са људима који су у стварном животу веома опасни, а сви брину о њој и воле је.

Њен осмех и доброта промени и омекша разбојнике, који у неким тренуцима постају као деца. Од њих је Роња научила како да преживи, да постане спретна, самостална и храбра.

Роњини поступци су ме терали да се смејем до суза и књигу сам читао са задовољством. Њен отац Матис ју је научио да се чува опасних животиња у шуми и густе магле. Друштво јој је правио дечак Бирк, чији је отац Борка био љутити Матисов непријатељ. Њих двоје су уживали у озеленелој шуми и прекрасној песми птица. Роња је желела другачији живот од свог оца и у томе је и успела.

Иако је ова књига намењена деци, моји родитељи су уживали док сам им ја препричавао Роњине догодовштине и пожелели су да доживе авантуре сличе Роњиним. Дакле, књигу могу да читају сви који желе да упознају свет дивљине и испробају живот у њему.

Милутин Пушица III

„Чика Фјодор пас и мачка“, Едуард Успенски

Роман пун смешних, тужних и чудних догађаја

Овај роман говори о пријатељству различитих особа, а то су дечак чика Фјодор, пас, мачак, поштар Пећкин... Интересантно је то што овај роман подсећа на басну зато што животиње имају особине људи, а са друге стране ово ипак није басна него роман. Овај роман пун смешних, тужних и чудних догађаја ми се толико свидео да сам га прочитала за два дана. Било ми је смешно то што се чика Фјодор, пас и мачак стално шале са поштаром Пећкином, а било ми је тужно то што је чика Фјодор побегао од куће. Чудно ми је било кад је стигао трактор који уместо бензина троши храну. Сви су се обрадовали томе, али је настао проблем када је трактор осетио мирис уштипака и више није хтео да иде.

Најбољи део у књизи ми је био када је чика Фјодор написао писмо родитељима, па га је мачак наставио, а пас завршио. Родитељи су били у чуду зато што је свако писао о свом животу.

Порука овог романа је да сви људи који живе у истој кући морају да се труде како би угодили једни другима.

Ову књигу бих препоручила деци која желе љубимца и родитељима који то не дозвољавају зато што би се родитељи и деца боље разумели и договарали.

Зое Балтић III

„Роња, разбојничка кћи“, Астрид Линдгрен

Дечије другарство

Роман за децу „Роња, разбојничка кћи“ написала је шведска књижевница Астрид Линдгрен. Књига описује однос два разбојника, Матиса и Борке, њихових породица и њихових банди.

Девојчица Роња се родила у тврђави свог оца Матиса док су напољу по ноћи и невремену харпије кружиле око куле. Иако је расла окружена разбојничком бандом свог оца, Роња је расла као срећна девојчица. Други разбојник Борка који је био у ривалству са Роњиним оцем имао је сина Бирка. Бирку се није свиђао разбојнички живот.

Матис је од малена ћерки Роњи говорио како да се понаша кад сретне харпије, сиве балке, али и Боркине разбојнике. Требала је да се пази реке у шуми и паклене провалије. Једном је Бирк спасао Роњу кад је упала у снег. Ускоро потом почиње њихово дружење које постаје пријатељство. Међутим, непријатељство између њихових очева предствљао је сметњу њиховом дружењу.

После једне свађе са оцем, Роња је напустила Матисову тврђаву и одлази заједно са Бирком. Живели су у дивљини, медвеђој пећини. Приближавала се зима. Иако су обоје били срећни, у породици зими им неће бити лако. Роња тек на молбу свог оца Матиса пристаје да се врати кући, али под условом да и Бирк пође са њима. То се њеном оцу није допало, али је ипак морао да прихвати. Бирк у почетку није желео да пође, али на Роњину молбу пристаде, па оде својој кући. Матис је схватио да његова ћерка гаји симпатију према Бирку. Одлучио је да његовог оца Борку позове на двобој. У двобоју није било победника. Обе групе разбојника одлучиле су да се удруже. Ни Роња ни Бирк не воле разбојнички живот. Иако поштују своје очеве они су нада да деца могу спремити пријатељство одраслих. Они су нада за љубав према природи.

Радња овог романа би могла да послужи за филм о дечијем другарству и авантурама у природи. Ову књигу препоручила бих свим својим познаницима.

Софија Јанковић Ш₄

„Роња разбојничка кћи“, Астрид Линдгрен

Љубав је јача од мржње

Тема овог романа је свађа између две разбојничке групе, а главни лик у причи је Роња, разбојничка кћи. Мени се посебно допало то што су се Роња и Бирк упознали на врло смешан и занимљив начин. Једне вечери, Роња је отишла до Паклене провалије и срела Бирка. Роња и Бирк се прво нису волели зато што су били супарници, али касније су се спријатељили. Неки делови ове приче су ми били помало тужни, а то су када је ћелави Пер умро и када је Матис отео Бирка.

Лик који ми се највише свидео је Роња зато што је она храбра, мудра, паметна, дружељубива... Део који ми се највише допао је онај када су се вође разбојничких банди, Матис и Борка помирили.

Ова прича има више порука, а то су да је љубав јача од мржње и да се договором постиже више него свађом. Ову књигу бих препоручила деци којој родитељи не дозвољавају да се друже зато што се њихове породице међусобно не воле.

Зое Балтић Ш₄

„Кога се тиче како живе приче“, Дејан Алексић

Приче у авантурама

Књигу која се зове „Кога се тиче како живе приче“ написао је српски писац Дејан Алексић. Његове приче а и сами јунаци у њима који нису људског рода, али имају особине људи: причају, смеју се, љуте се и слично. Већ у „Уводној причи“ или „Како искористити Библиотетку“ писац каже да приче настављају свој чудан живот и када затворимо корице књига. Приче се често жале на своје јунаке, али и на свој почетак и крај. Чак и „Уводна прича“ није желела да буде уводна, већ права прича. Један пишчев пријатељ, да му приче не би побегле, ставио је књигу да на њу седне његова тетка. Идеја је била оригинална. Тетку су прозвали Библиотетка.

Писац пише о једној размаженој причи, коју је чак хтео да избаци из књиге. Причи се није допадало што вук у њој има буве. Вук се наљутио и изашао из приче. Када је Прича схватила да је нема без њега позвала га је да се врати. Вук је имао шифрован услов за повратак у причу. Вук се вратио у следећу причу „Ко чита – не скита“. Не познајући одговоре на многа питања, вук сазнаје од свог подстанара, буве, да у књигама има одговор. Одједном је постао нестрпљив у жељи да научи да чита. Кренуо је на пут у књигу. Да ли је научио да чита није нам познато.

„Прича о рупи“ нам говори о рупи кроз коју се ништа није могло видети. Зато је она замолила писца да напише причу о њој. Писац је написао причу у којој је направио рупу кроз коју су се читале друге приче. Главна порука приче која се читала кроз рупу била је: Ништа на свету не може остати скривено.

Алергична прича кише када се чита. Ишарани зид постаје Господин Зид када га преко ружних натписа ослика чувени сликар. Међутим, зид је и даље био тужан зато што не зна да чита.

„Прича која се није завршила“ срела се са једним Крајем. На Причино питање „Како гласи?“ крај јој одговори: „И живели су скупа дуго у срећи“. Причи се није допао овај старомодни завршетак. Како се пуж у то време вратио у своју кућицу писац је од истих слова сачинио овакав крај. На крају су сви били задовољни.

Пишући чудне судбине својих прича писац ствара нове приче. У појединим деловима приче се римују, посебно када јунаци воде разговор. Приче су међу собом повезане. Пошто јунаци који нису људска бића (прича, зид, рупа...) имају људске особине, од ових прича би могле да се направе позоришне представе. Такве представе би заинтересовале публику за живот прича, што је супротно називу овог романа. Њега бих препоручила деца која воле авантуристичке приче.

Софија Јанковић III₄

„Кога се тиче како живе приче“, Дејан Алексић

Приче треба читати

У овој књизи су приче о причама, веома занимљивим делима. Оне живе своје животе и баш их брига шта ко мисли. Сам наслов књиге нас уводи у то „Како се тиче како живе приче“. Оне су размажене и досадне толико да ти се од њих зева, празне су и ненаписане.

Писац често разговара са својим причама, а оне се буне и намећу другачији крај. Ликови у причама се често међусобно свађају и понекад када не желе да буду у истој причи. Поједини ликови умеју да побегну из приче, али се увек предомисле и врате у причу.

Књигу сам лако и брзо прочитала, али сам све време морала да будем сконцентрисана да ми ликови не би трчали из приче у причу. Неко би сигурно рекао „веома конфузно“.

Прича која ми се највише свидела је „О једној размаженој причи“. Та прича је измешала приче о вуку, буви, о малом принцу и Алиси у земљи чуда. Баш зато ми се и допала. Порука овог дела је да треба читати приче. Ја бих ову књигу препоручила деци која воле шаљиве и занимљиве књиге.

Зое Балтић III₄

„Чика Фјодор пас и мачка“, Едуард Успенски

Дечакова животињска дружина

Роман за децу „Чика Фјодор, пас и мачка“ је дело руског писца Едуарда Успенског. Прича описује предшколског дечака Фјодора, кога због његове зрелости и самосталности зову чика Фјодор. У овом роману животиње су дечакови најбољи другови и оне имају моћ говора, што целој причи даје бајковитост.

Дечак обожава животиње и воли да разговара са њима. Једног дана Фјодор одлази из куће, јер му мама није дозволила да задржи мачку у стану. Свој нови дом ствара у селу Јоргутовац, у напуштеној сеоској кући. Са њим живе мачак Морнаревић кога је повео из града и пас Шарик кога је срео у селу. Мачак је поносан што је добио презиме Морнаревић и стално потенцира да се без језика ништа не може, а да га је он научио прислушкујући људске разговоре.

Мачак ме је подсетио на мог тату, јер инсистира да се језик мора знати да би нам живот био лакши. Другари међусобно брину једни о другима и све одлуке доносе заједно. Краву Морку су купили јер мачак воли млеко. Набавили су трактор Тр-тр Митју који уместо горива користи супу. Пас Шарик је на Фјодорову препоруку постао сафари фотограф, уместо ловачког пса.

Лик поштар Пећкина ми се није посебно свидео. Међутим, када му се Фјодор при првом сусрету представио као свој властити дечак, поштар Пећкин му је мудро одговорио да деца морају бити нечија. Такође, видевши оглас у новинама са описом несталог дечака кога родитељи траже, Пећкин је препознао да је реч о Фјодору. Написао је писмо дечаковим родитељима да се дечак налази у селу, на чему су му родитељи били врло захвални. То је његова позитивна страна у овом роману.

Родитељи су дошли по Фјодора у прави час, баш када се дечак разболео и када му је нега била неопходна. Дечакова животињска дружина: мачак, пас, крава, теле и чавчица су остали да живе на селу где су животиње и најсрећније. Фјодор је обећао да ће их са мамом и татом редовно посећивати за сваки распуст.

Књига ми се јако допала и препоручила бих је нарочито деци која воле животиње и сањају о томе да имају кућног љубимца. Као чика Фјодорова мама и моја мама не жели животиње у стану, јер има алергију на длаку и перје. Рибице и корњаче су тренутно једини кандидати за љубимце у нашем дому. Књига ми се посебно допала, баш и због чињенице што ми у одељењу имамо дечака по имену Фјодор. Наставићу да маштам о кући са двориштем, јер то звучи као најбоља опција за љубимце, али и за родитеље и децу.

Софија Јанковић Ш4